

Křížová cesta s Josefem Egypským

Přepis z knihy Křížové cesty a rozjímání/ P. Antonín Šuránek

Pro tisk připravil Alois Kotek

(U textu je poznačen datum: pátek po 2. neděli postní 12. 3. 1971.)

Úvod:

Pane Ježíši, dnes tě chceme provázet na podkladě životních osudů Josefa Egypského, který byl tvým předobrazem, a na podkladě tvého podobenství o vinařích; ti zabili syna spravedlivého majitele vinice. Požehnej a pomáhej na přímluvu Sedmibolestné Matky a sv. Josefa. Odpustky duším v očistci.

1. Pán Ježíš odsouzen k smrti

Vlastní bratři prodali Josefa do Egypta za 20 stříbrných, tebe zradil vlastní apoštol za 30 stříbrných a vlastní národ tě vydal pohanu Pilátovi. Stojíš před zástupcem světové říše jako Beránek bez viny. Nepláčeš, neprosíš; nic by to také nepomohlo. Vidiš za Pilátem svého nebeského Otce, který klade na tebe viny celého světa, protože ses k tomu dobrovolně nabídl – abys ty hříchy sňal. Přijmi za to naše vroucí dík.

2. Pán Ježíš přijímá kříž

Josef se vydal do rukou madiánských kupců – nevinnen – prodán ze závisti. Nezlořečil, nesvolával tresty – věřil v Boha, jak ho uctíval jeho otec Jákob, jiným jménem Izrael. Na zločinné bratry při tom nemyslel. Ty však přijímáš kříž – svůj oltář – z lásky k těm, kteří tě na smrt vydávají. I my jsme se k nim přidali každou zradou, každým těžkým hříchem – když jsme tě prodali za to, co sliboval Satan: Toto ti dám, když se mně pokloníš. Děkujeme ti, Pane, vroucně za tvou odpouštějící lásku!

3. Pán Ježíš padá pod křížem poprvé

Josefovi bratři zabili kozelce, namočili do jeho krve suknicí Josefovu a poslali ji svému otci: „Toto jsme našli. Není to snad šat tvého syna Josefa? Izrael padl tváří na zem a rozplakal se: Krutá šelma sežrala mého milého syna.

To nebyla krutá šelma pouště, to byla šelma, kterou nosili v srdci Josefovi bratři, závist, hněv, nenávisť, touha po pomstě... proto, že Josef byl více milován otcem než oni!

Tou krutou šelmou byli pro Jáкова jeho vlastní děti! – A kdo srazil tebe, Pane Ježíši, na zem?

4. Pán Ježíš potkává svou Matku

Josef už neměl dlouho matku. Zemřela při porodu svého druhého syna, nejmladšího potomka Jákovova, Benjámina. Zemřela nedaleko Betléma, kde dosud stojí její pomník.

V tom Betlémě tě po 2000 letech porodila matka, s níž se nyní setkáváš. Ráchel při porodu naříkala: Když pak smrt již nastávala, nazvala ještě své dítě Benoni – tj. Syn mé bolesti.

Tak se nyní jevíš ty – své matce. Syn bolesti!

Ale Jákov nazval to dítě Benjámin – tj. Syn pravice. Pravice znamenala dle názoru starých „štěstí.“ Tedy syn štěstí, aby to jméno nejmladšího dítěte nebudilo v něm vždy hořkou vzpomínku na milovanou manželku, za kterou sloužil 14 let strýci Labanovi v Syrské Mesopotámii.

My si při těch slovech vzpomeneme, že ty jsi také Syn pravice – nyní sedíš na pravici svého Otce... A tak tě pozdravujeme i jako Syna Božího, Syna slávy.

5. Šimon Kyrenský pomáhá Pánu Ježíši nést kříž

I Josef Egyptský našel svého Šimona. Byl to jeho nejstarší bratr Ruben, který jako prvorozený měl povinnost pečovat o všechny mladší sourozence. Když se bratři rozhodli, že Josefa zabijí, navrhl on, aby ho raději spustili do vyschlé studny, ať tam zahyne; aspoň si nepotřísní ruce jeho krví. Ruben měl v úmyslu pak tajně Josefa vytáhnout a vrátit otcí.

Bůh mu odplat' jeho šlechtnost, třebaže jeho dobrý úmysl se neuskutečnil.

6. Veronika podává Pánu Ježíši roušku

V životě Josefově se nenašla taková Veronika – ale je možné, že při vzpomínce na zemřelou Josefovou matku Ráchel se ozvalo srdce druhého jeho bratra Judy.

Ten navrhl bratřím, aby prodali Josefa kupcům, kteří se právě se svými velbloudy objevili na obzoru. Jeli do Egypta...

Tak se osudy Josefovy řízením Božím náhle změnily. Prodan za 20 stříbrných.

Hořký úděl, ale co by se asi bylo stalo jinak?

Bůh vše řídí k dobrému, nic se neděje bez jeho vůle nebo dopuštění. – Tobě osušila pot a krev Veronika, Josefovi utřel slzy odvážný Juda.

Bůh mu odplat'!

7. Pán Ježíš padá pod křížem podruhé

Nenašla se v životě Josefově statečná, soucitná Veronika, ale našla se drzá a zločinná manželka Putifarova.

Josefa koupil jako otroka Putifar, velitel osobní stráže egyptského krále, faraona, který poznal v Josefovi poctivého člověka a svěřil mu vedení celého domu. Jeho manželka chtěla Josefa svést ke hříchu. Stále jinocha obtěžovala. On nikdy nesvolil.

Nikdy nezklamal důvěru svého pána – tvého manžela! „A jak bych mohl učinit tak zlou věc a hřešit proti svému Bohu?“ Zlá žena se krutě pomstila, strhla Josefovi plášť, začala křičet, že jí chtěl ublížit, že když zakřikla, utekl, ale jeho plášť má jako doklad jeho zločinu.

Putifar uvěřil a dal Josefa uvěznit...

To byl jeho první pád!

A ty padáš už podruhé, abys odčinil tajné hříchy a nečisté zločiny v dějinách lidstva!

8. Pán Ježíš napomíná plačící ženy

Když ses narodil v Betlémě, nedaleko Rachelina hrobu, našla se zase krutá šelma v srdci krále Heroda. Usiloval o tvé bezživotí. Dal pobít všechny chlapečky z Betléma a okolí do dvou let... „Tehdy“, praví sv. Matouš, „bylo slyšet velký pláč a nárek matek. Ráchel oplakává své děti a nedá se potěšit, poněvadž jich už není.“

A nyní, když končíš životní pouť, zase se objevují plačící matky, ale s dětmi v náručí.

Ty jim radíš, aby neplakaly nad tebou, ale nad sebou a svými dětmi, jejichž hrozný osud vidíš...

Za 40 let padne Jeruzalém – a jeho obyvatelstvo bude obleženo a bude nevýslovně mnoho trpět.

Co čeká děti v náručí našich matek?

Ne snad utrpení tělesné, ale co bude s vírou a mravností těch dětí? „

Pane Ježíši, zachraň nás, neboť bez tebe zahyneme!“

9. Pán Ježíš padá pod křížem potřetí

Josef ze svého pádu do žaláře opět povstal a stal se časem řízením božím vysokým úředníkem v Egyptě. Zachránil Egypt od hladu, zachránil také své bratry a celou rodinu i s otcem Jakobem, jehož povolal řízením Božím do Egypta. Vstal tedy ke slávě.

Ty také vstáváš, ale abys dokonal svou dráhu – na Kalvárii, na kříž.

Josef zachránil zárodek budoucího národa Izraele svým životem – ty zachrániš celé lidstvo svou smrtí. Včera při poslední večeři, když jsi proměnil chléb ve své tělo, jsi mu zajistil nejlepší pšenici, aby nikdy nehladověl. „Vezměte a jezte z toho všichni.“

Na Kalvárii proleješ svou krev, aby byla nápojem silných, aby se z ní rodilo nové, lepší lidstvo.

10. Pán Ježíš zbaven roucha

Tak obnažili Josefa – než ho vhodili do vyschlé studny.

Suknici, kterou mu dal zhotovit otec – strhli nenávistně, protože mu záviděli lásku otcovu...

a pošlou ji zlomyslně otcí, aby se podíval, není-li to šat jeho syna, který našli na poušti.

Pěkné odměny se dočkal Jákob za svou lásku ke všem dětem!

11. Pán Ježíš přibit na kříž

Otec, nebeský hospodář, našťípil právě z Abraháma, Izáka a Jákoba vinici – a těšil se na hojné plody. Čas od času posílal proroky, aby mu shromáždili úrodu. Ale vinaři je tupili, pobili, ...

Tu si řekl Otec: „pošlu pro úrodu svého jediného Syna, snad se zastydí před ním.“

Ale oni pravili: „to je dědic, zabijeme ho a dědictví bude naše.“ A vyhodilo ho z vinice, aby ho zabili.

Tak činí nyní tobě, jedinému Synu nebeského Hospodáře. Přibíjejí tě potupně na kříž...

A ty přijímáš hřeby, abys nás učinil dědici tvého království. Slyšíme rány kladiv, uznáváme svůj nevděk a tvou nevýslovnou lásku k chybujícím.

12. Pán Ježíš umírá na kříži

Činíš, Pane Ježíši, na smrtelné posteli své pořízení.

Tak je činil v Egyptě také patriarcha Jákob – čili Izrael, česky Boží bojovník.

Ty odkazuješ to nejdražší, co máš na zemi, svou matku, věrnému učedníku...

Komu odkáže Jákob – to nejdražší co má, mesiášské požehnání?

Komu řekne: Z tvého potomstva se narodí slíbený Vykupitel?

Dostane je Juda, který zachránil život Josefův tím, že poradil, aby byl prodán do Egypta.

Také sice chybil jindy, ale tento dobrý čin převyšuje jeho hříchy a tak: Hvězda vzejde Jakoba, jeho syna Judy, z jehož rodu vzejde nejslavnější král David a z Davidova rodu bude matka Mesiášova Panna Maria i pěstoun sv. Josef!

Nuže, ty visíš na kříži jako nejslavnější potomek Abrahámův: „Lev z rodu Judova“ a přece Beránek, který snímá hříchy světa.

13. Tělo Pána Ježíše sňato z kříže

I Josef umíral. Měl přání, až budou jeho potomci – po 400 letech – vycházet z Egypta do zaslíbené země Kanaanu, aby vzali jeho kosti s sebou!

Chce ležet v posvátné zemi, kde se narodil, v zemi zaslíbené Abrahámovi, Izákovi a Jákobovi. Tam v blízkosti hrobu své matky Ráchel.

Vidíme opět vedle tvé Matky matku Ráchel – a připomínáme si, že nazvala své dítě Benoni, Syn mé bolesti.

Ty dlíš nyní na klíně své Matky: Syn její bolesti.

14. Tělo Pána Ježíše uloženo do hrobu

Vidíme v duchu pohřeb Josefa Egyptského. Byl pochován v Egyptě slavně jako „Spasitel země“ – v nejtěžších dobách hladu. Ale nechtěl zůstat v té zemi.

Nuže, když po 400 letech vycházeli Izraelité z Egypta za té první velké noci, když se na cestu posilnili pokrmem beránka... vzali i kosti Josefovy s sebou.

Když se po 40 letech putování pouští dostali Izraelité do země zaslíbené, pohřbili kosti Josefovy v Sichemu, v dílu pole, které koupil Jákob od synů Hemora, otce Sichemova za 100 jehnat a které se dostalo v majetek synům Josefovým Efraimovcům a Manassovcům. – Tak pochovávají čestně i tebe po tak velikém životním díle!

Odpočiň si – aspoň podle těla, když duše už hlásá království Boží v předpekli – jako si odpočívá dosud „Spasitel egyptské země,“ Josef.

Závěr:

Děkujeme za tvé veliké dílo, děkujeme tvé Matce,
do jejíž ochrany i do ochrany sv. Josefa odporučíme.

Zdravas, Královno...

K tobě, sv. Josefe...